Forord

Mange kommuner har ikke oversikt over verdifulle områder for natur, landskap og friluftsliv/rekreasjon, innenfor tettstedsgrensen. En fortetting uten kunnskap om grøntområdenes betydning og verdi, kan ødelegge verdifulle grøntområder og bokvaliteter i nærmiljøet.

Både St.meld. nr 39 (MD 2001-2002) "Friluftsliv – Ein veg til høgare livskvalitet" og St.meld. nr 23 (MD 2001-2002) ”Bedre miljø i byer og tettsteder” peker på betydningen av å ta hensyn til grønnstruktur i byutviklingen, blant annet gjennom:

- ”at grønnstrukturen i alle kommunar med tettstader som veks blir kartlagt og verdivurdert innan utgangen av 2006” og at denne blir ”ein premiss for vidare tettstadsutvikling” (St.meld. 39)
- ” å legge til rette for byer og tettsteder som ivaretar natur- og kulturmiljøet” (St.meld. 23).

Fokus på grønnstruktur ble først satt i Transportplanarbeidet (TP 10) tidlig på 1990-tallet, og deretter som eget satsingsområde i Miljøverndepartementets Miljøbyprogram i perioden 1993-2000. I "Miljøbyperioden" ble metodene for kartlegging og strategisk planlegging for grønnstruktur i veilederen ”Planlegging av grønnstruktur i byer og tettsteder” (DN-håndbok 6 1994), videreutviklet.

Denne veilederen framstår også som fagrapport fra arbeidet i faggruppa ”Grønnstruktur, natur og friluftsliv” i Miljøbyprogrammet, som DN har vært ansvarlig for. Veilederen er én av seks fagrapporter fra miljøbyprogrammet.

Arbeidet med grønnstruktur i Miljøbyene er evaluert (NIBR-notat 2003). Evalueringen peker på en del utfordringer som følges opp i denne veilederen.

Veilederen inneholder anbefalinger og eksempler på hvordan kommuner kan arbeide med grønnstruktur. Med dette håper vi at arbeidet med grønnstruktur får et løft. En videreutvikling av arbeidet med grønnstruktur i byer og tettsteder vil imidlertid fortsette,- denne vil bygge på de nye erfaringer kommunene etter hvert vil få med det metodeopplegget som nå er utviklet.

Lykke til med arbeidet!

Trondheim, juli 2003

Janne Sollie
direktør